

מ"ת 50206/03/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 50206-03-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כבוד השופטת ג'ני טנוס
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב פלוני (עציר)
החלטה
כתב האישום:

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שלוש עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בת זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בבד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

בהתאם לעובדות כתב האישום, המשיב והמתלוננת נשואים זה לזו מזה 10 שנים. ביום 22.1.2022, בבית הורי המשיב בעראבה תקף המשיב את המתלוננת בכך שתפס בלחיה בחוזקה ודפק לה את הראש בדלת הבית. מעוצמת המכה המתלוננת נפלה לרצפה ואיבדה הכרה. המשיב מיד שפך עליה מים על מנת להעירה. משהתעוררה המתלוננת, תפס אותה המשיב מצווארון מעילה על מנת להרימה וכתוצאה מכך נגרמה לה חבלה בצווארה בדמות אדמומיות מרוכסן המעיל. המתלוננת בתורה ניסתה לברוח מחלון המטבח שנמצא בקומת קרקע אך המשיב ראה זאת ומשך אותה בעוצמה פנימה על מנת שלא תברח. כתוצאה מכך נפלה המתלוננת לרצפה ומיד ברח לחדר אביו של המשיב והסתגרה שם.

ביום 16.1.2022 חזר המשיב בשעה 02.00 לבית ואז החלו וויכוחים בינו לבין המתלוננת בנושא שעת הגעתו המאוחרת, המשיב שם את ידו בחוזקה על פיה של המתלוננת, השכיב אותה על המיטה ולא ענה לבקשותיה ללכת לבית הוריה ומנע זאת ממנה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שטף דם ניכר בשפתה התחתונה אשר התנפחה ושפשופים פנימיים בשפתיים.

ביום 4.2.2021 תפס המשיב בחוזקה את פיה של המתלוננת והטיח מכת אגרוף חזקה בכתפה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות המטומה בכתף ימין ושפשופים פנימיים בשפתיים.

תמצית טענות הצדדים לעניין הראיות:

המבקשת הפנתה להודעותיה של המתלוננת בהן תיארה את מעשי האלימות הנ"ל, לתמונות ולסרטון המתעד את החבלות על גופה וכן לעימות שנערך בינה לבין המשיב וטענה כי די בכך כדי להקים תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעת המשיב.

כמו כן טענה המבקשת, כי המעשים המיוחסים למשיב מקימים עילת מעצר סטטוטורית בשל מסוכנות.

לעומת זאת, הסנגורית חלקה על קיומן של ראיות לכאורה וטענה לחילופין כי חל כרסום בעוצמת הראיות. מתוקף כך ולאור היות המשיב נטול עבר פלילי, יש לשחררו ללא תנאי ולחילופין לשחררו לחלופת מעצר.

לשיטתה, בני משפחת המתלוננת שמסרו הודעות במשטרה, כגון אמה ואחיה, מסרו כי המתלוננת לא שיתפה אותם בעבר במעשי אלימות כלשהי מצדו של המשיב וגם כשנשאלה מפורשות אם הוא תוקף אותה ענתה בשלילה. לא זו אף זאת, ילדי בני הזוג שנחקרו על ידי חוקרת ילדים שללו מעשי אלימות מצד המשיב כלפי אמם המתלוננת.

ואם לא די בכך, הרי שבתיק החקירה קיים סרטון המתעד אירוע בו מאיימת המתלוננת על המשיב, כשהיא מחזיקה בידה סכין ומנופפת בה לכיוונו. ללמדנו, כי דווקא המתלוננת היא זו שנוהגת באלימות ולא המשיב.

דין:

לצורך הכרעה במחלוקת עיינתי בתיק החקירה. מעיון בחומר ניתן להתרשם כי מדובר למעשה בגרסה מול גרסה, גרסת המתלוננת שבה היא מגוללת את מעשי האלימות המתוארים בכתב האישום, אל מול גרסת המשיב אשר מכחיש א המיוחס לו.

חיזוק מסוים לגרסת המתלוננת ניתן למצוא בתמונות המתעדות את החבלות על גופה. ההשגות שהועלו בדיון מפי הסנגורית בכל הקשור לתיעוד התמונות והעברתן למשטרה, תתבררנה מן הסתם במסגרת התיק העיקרי. אולם, נוכח דברי המתלוננת בעניין זה לא מצאתי לעת הזו כי יש בדבר כדי לפסול את התמונות בשלב זה של בירור הראיות לכאורה.

חיזוק נוסף לגרסת המתלוננת ניתן למצוא בעימות שנערך בינה לבין המשיב, בו חזרה והטיחה בו את כל האמור בהודעותיה במשטרה.

אשר לעדויות בני המשפחה - מהודעות המתלוננת ובני המשפחה עולה כי המתלוננת בחרה להסתיר מבני משפחתה את מעשיו של המשיב כלפיה בשל הפחד ממנו, ושיתפה אותם רק בסכסוכים שהתגלעו ביניהם מעת לעת ובעטיים חזרה לסירוגין לבית הוריה. גם כשהתגלו סימני אלימות על גופה בחרה המתלוננת להסתגר בבית עד שיחלפו או להסתיר את הקשר שלהם למשיב וטענה בפניהם כי נפגעה בעצמה מסיבות שונות. רק בעקבות אירוע האלימות האחרון חשפה המתלוננת לראשונה את מסכת האלימות שחוותה ממנו ושיתפה בכך את משפחתה.

לפיכך, אין לראות בהודעות בני המשפחה משום סתירה לגרסת המתלוננת, אף לא כרסום בעוצמתן של הראיות.

כך הוא הדבר ביחס להודעות ילדי בני הזוג אשר נחקרו על ידי חוקרת ילדים ושללו מעשי אלימות כלשהם מצד המשיב כלפי המתלוננת. ויודגש, אומנם הילדים שללו אלימות מצד המשיב, ברם לא מצאתי כי נטען על ידי מי מבני הזוג, ובפרט המתלוננת, כי הילדים היו בכלל עדים למעשים כאלה. לפיכך אין לייחס משמעות מרחיקת לכת לגרסתם.

בהתייחס לעדותו של הבן הקטין נור, אשר תיאר את האירוע בו אחזה המתלוננת בסכין והפנתה אותה לכיוון המשיב בזמן שהיו בביתם ובאותה נשימה שלל כי אביו תקף את אמו, אציין כי מדובר באירוע מחודש 9/2021, שאינו תואם או חופף למועדים של התקיפה המתוארים בכתב האישום. ולכן, אין לראות בדבריו משום סתירה לגרסת המתלוננת, שכזכור לא טענה כי מי מהילדים היה עד לאלימות.

סיכום של דבר:

על יסוד האמור, אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

מתוקף כך מתקיימת גם עילת מעצר בשל מסוכנות, אשר מתחדדת על רקע העובדה כי כתב האישום מונה 3 אירועי אלימות במועדים שונים, כך שלא מדובר בכשל התנהגותי ארעי וחד-פעמי.

החלטה סופית בבקשה למעצר עד תום ההליכים תינתן לאחר השלמת הטיעון לעניין אפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר.

תיק החקירה מוחזר לב"כ המבקשת.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"ב, 03 אפריל 2022, במעמד
הצדדים.